

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są takie same jak w sprawie T-62/08 ThyssenKrupp przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2008 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-65/08)

(2008/C 92/82)

Język postępowania: hiszpański

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2008 r. — Nuova Terni Industrie Chimiche przeciwko Komisji

(Sprawa T-64/08)

(2008/C 92/81)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Strony

Strona skarżąca: Nuova Terni Industrie Chimiche SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: T. Salonico, G. Pellegrino, G. Pellegrino, G. Barone, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem i stwierdzenie nieważności tej decyzji w całości, jako że uznaje ona sporny środek za pomoc państwa, podczas gdy stanowi on w istocie zgodną z prawem kontynuację środka, na podstawie którego państwo włoskie przyznało spółce Terni (oraz jej następcom prawnym) odszkodowanie za wyłączenie w latach 1962–1963 należących do niej elektrowni,
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania,
- tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności decyzji, w zakresie w jakim decyzja:
 - (a) stanowi, że Włochy naruszyły art. 88 ust. 3 traktatu WE, przyznając w sposób niezgodny z prawem pomoc państwa na rzecz ThyssenKrupp, Cementir i Nuova Terni Industrie Chimiche;
 - (b) stanowi, że pewne kwoty podlegają odzyskaniu od ThyssenKrupp, Cementir i Nuova Terni Industrie Chimiche, i w konsekwencji;
 - (c) nakazuje Włochom niezwłoczne odzyskanie tych kwot wraz z odsetkami;
- tytułem dalszego żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, w zakresie w jakim nakazuje Włochom niezwłoczne odzyskanie pomocy państwa wraz z odsetkami, ponieważ takie odzyskanie narusza ogólną zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są takie same jak w sprawie T-62/08 ThyssenKrupp przeciwko Komisji.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 5 grudnia 2007 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 21 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (sprawa nr COMP/M.4685 Enel/Acciona/Endesa),
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji Komisji C (2007) 5913 wersja ostateczna z dnia 5 grudnia 2007 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 21 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 (¹) (sprawa nr COMP/M.4685 Enel/Acciona/Endesa). Komisja uznała w zaskarżonej decyzji, że skarżąca naruszyła art. 21 rozporządzenia nr 139/2004, uzależniając nabycie wspólnej kontroli nad spółką Endesa przez Enel i Acciona od szeregu warunków, zważywszy, że warunki te są niezgodne z art. 28, 43 i 56 WE i z tego względu naruszają w sposób niezgodny z prawem wyłączną kompetencję Komisji do decydowania w przedmiocie koncentracji o wymiarze wspólnotowym. Ponadto Komisja zobowiązała skarżącą do zrezygnowania z warunków uznanych za sprzeczne z prawem wspólnotowym.

Na poparcie żądań skarżąca podnosi po pierwsze, że Komisja nie ma kompetencji do wydania zaskarżonej decyzji w ramach postępowania na podstawie art. 21 rozporządzenia nr 139/2004. Zdaniem skarżącej, jeśli Komisja uważa, że państwo członkowskie naruszyło art. 21 rozporządzenia nr 139/2004, powinna ona wszcząć postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom na podstawie art. 226 WE.

Po drugie skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja nie została uzasadniona, jako że Komisja nie zbadała względów bezpieczeństwa publicznego, na których rząd hiszpański oparł się w ramach art. 21 ust. 4 rozporządzenia nr 139/2004, wydając przepisy dotyczące publicznej oferty nabycia spółki Endesa przez Enel i Acciona.

Wreszcie skarżąca zarzuca Komisji naruszenie art. 21 ust. 4 rozporządzenia nr 139/2004, zważywszy że władze hiszpańskie nie były zobowiązane do zgłoszenia Komisji warunków dotyczących publicznej oferty nabycia spółki Endesa przez Enel i Acciona, gdyż omawiane warunki odnoszą się do uzasadnionego interesu, mianowicie bezpieczeństwa publicznego.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 24, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2008 r. — Polska przeciwko Komisji

(Sprawa T-69/08)

(2008/C 92/83)

Język postępowania: polski

Strony:

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (Przedstawiciel: M. Dowgielewicz, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2008/62/WE z dnia 12 października 2007 r. [notyfikowanej jako dokument nr K(2007)4697] dotyczącej art. 111 i 172 polskiego projektu ustawy Prawo o organizmach genetycznie zmodyfikowanych, zgłoszonego przez Rzeczpospolitą Polską zgodnie z art. 95 ust. 5 Traktatu WE jako odstępstwo od przepisów dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie (¹),

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2008/62/WE z dnia 12 października 2007 r., która odrzuca projektowane przepisy krajowe, przewidujące odstępstwa od dyrektywy 2001/18/WE (²), zgłoszone przez Polskę zgodnie z art. 95 ust. 5 Traktatu WE. Skarżąca wskazuje, że zaskarżona decyzja została jej notyfikowana przez Komisję w dniu 4 grudnia 2004 r., to jest po upływie sześciomiesięcznego terminu określonego w art. 95 ust. 6 TWE co, według skarżącej oznacza, że zgodnie ze wskazanym artykułem przepisy te należy uznać za zatwierdzone z chwilą upływu sześciomiesięcznego terminu.

Skarżąca podnosi, że przyjęcie decyzji w dniu 12 października 2007 r. nie ma znaczenia dla zachowania terminu, jedyne i rozstrzygające w tym względzie znaczenie ma, zdaniem skarżącej, data notyfikowania zaskarżonej decyzji.

W konsekwencji skarżąca podnosi następujące zarzuty na poparcie swojej skargi:

- naruszenie art. 95 ust.6 TWE w związku z art. 254, ust. 3 TWE,
- naruszenie istotnego wymagania proceduralnego, polegającego na obowiązku notyfikowania decyzji jej adresatom w przewidzianym prawem terminie, a w konsekwencji umożliwienia adresatom zapoznania się z treścią decyzji,
- naruszenie zasady pewności prawa.

(¹) Dz.U. UE L 16, str. 17.

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG, Dz.U. L 106, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2008 r. — Promat przeciwko OHIM — Prosima Comercial (PROSIMA PROSIMA COMERCIAL S.A.)

(Sprawa T-71/08)

(2008/C 92/84)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Promat GmbH (Ratingen, Niemcy) (przedstawiciel: S. Beckmann, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Prosima Comercial S.A. (Barcelona, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji OHIM z dnia 27 listopada 2007 r. w sprawie R 574/2007-2,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Prosima Comercial S.A.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „PROSIMA PROSIMA COMERCIAL S.A.” dla towarów i usług z klas 6, 7, 11, 16, 17, 20, 22, 35-39, 41 i 42 (nr rejestracyjny 2 423 176)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca